

Refis diákok Nagyenyeden

Kis csapatunk (Apró Bernadett-11.d., Parrag Annamária-11.d., Erdős Henrietta-11.a., Petri Péter-9.b., Miskei Sándor Máté-9.a. osztályos tanulók és kísérőtanárunk Vass Ernő tanár úr) április 02-án reggel 6 órakor izgatottan indult az internátus előtti parkolóból.

A hosszú utat megszakítottuk a Medve-barlang megtekintésével, ahol gyönyörű cseppköveket és medvecsontokat láthattunk. Nagyenyedhez közeledve a torockói Székelykő szépsége nyugozott le minket. De nemcsak a táj ejtett minket ámulatba, hanem az időjárás érdekes játéka, megtapasztalhattuk a 4 évszak minden sajátosságát.

Megérkezésünkkor finom vacsora várt minket és az ottaniak érdeklődő tekintete. Másnap reggel részt vettünk a 10 órakor kezdődő istentiszteleten, és útnak indítottuk a nagyenyedi diákokat.

A délutánt a várossal, az emberekkel és a „magyar nyelvvel” való ismerkedéssel töltöttük. Érdekes volt, hogy sokszor nem értettük egymás beszédét, pedig egy nyelvet beszélünk. Ennek oka abban rejlik, hogy sok diák csángó, illetve székelyföldről származik. Van olyan, akinek a gimnáziumtól 300 km-re van az otthona. Itt egyszerre tanulnak magyarul helyesen írni, olvasni és románul beszélni, ami nélkül nem tudnának boldogulni. Ezenkívül pedagógiával és turizmussal kapcsolatos képesítést is szerezhetnek.

Mindannyian kíváncsian vártuk, hogy mit hoz számunkra a hétfő délelőtt, hogy fog fogadni minket az ottani osztályunk. Nem kellett csalódnunk, barátságosak és segítőkészek voltak, és elmesélték nekünk, hogy milyen egy átlagos tanítási nap náluk. A lelkészüket előre kijelöli azokat az igeszakaszokat és imádságokat, amiket a tanulók minden nap az első óra előtt felolvasnak és esetleg értelmeznek. Ezenkívül minden osztályban van egy Biblia, ami a diákok rendelkezésére áll. Tanítás után bemutatkozó előadást tartottunk, amely szerencsére jól sikerült.

Ezután Kónya Mária aligazgatónő mesélt nekünk a gimnázium és a templom történetéről, legendáiról. Kedden szintén részt vettünk pár órán, amelyek után egy beszámolót hallgathattunk meg az iskolával kapcsolatos személyekről, dokumentumokról és könyvekről. Többek között azt is megtudhattuk, hogy az itteni legrégebbi könyv 1474-ből származik, hogy megtalálható itt az 1848-as Nemzeti dal egyik nyomtatványa, és abban épületben voltunk, ahol egykor például Áprily Lajos, Deák Ferenc, Kőrösi Csoma Sándor, Barabás Miklós és Apáczai Csere János tanult vagy tanított.

Ezt követően az iskola Természettudományi Múzeumába mentünk, ahol ásványokat, kőzeteket, kőületeket és fejlődéstörténetnek megfelelő sorrendben kiállított élőlényeket tekinthettünk meg.

Szerdai program a tordai hasadék és a sóbánya volt. Útközben kitérőt tettünk Marosújvárra, ahol megnéztük a beomlott sóbányát, ami elnyelt egy áruházat. Ezen a napon megtapasztalhattuk, hogy mire képes a természet, hogy milyen gyönyörű dolgokat képes létrehozni, és ha úgy tartja kedve, akkor házakat tüntet el, hatalmas károkat okoz. Döbbenetes volt!

Csütörtökön Gyulafehérváron voltunk. Sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, de mi vidáman vágunk neki az útnak. Először egy román székesegyházat nézhettünk meg, majd felsétáltunk a várba, ahol az örök korhű ruhákat viseltek, és készségesen álltak mellénk egyik-két fotó erejéig. A nap maradék részét diákokkal töltöttük, ezzel gyorsan eltelt a délután, talán egy kicsit túl gyorsan.

Sajnos, elérkezett a hazaindulásunk napja. Délelőtt bementünk az osztályokba tanórákra. Itt pótoltuk be azokat a beszélgetéseket, amik eddig kimaradtak, nem igazán tudtunk figyelni, de ezt a tanárok elnézték nekünk. Ebéd után 2 óra körül indultunk el Nagyenyedről. Kitérőt tettünk Kolozsvárra, ahol házi készítésű süti és mics várt minket nagy meglepedésünkre. Nagyon finom volt! Ezután elmentünk Kolozsvár főterére, ahol megnéztük Mátyás király szobrát és készítettünk pár fényképet.

A hazaút nagyon hosszú és fárasztó volt. Álmosak voltunk, de nem tudtunk aludni, mert még mindig az élmények hatása alatt voltunk. A határ után a hegyeket és dombokat kereste szemünk. Újszerűnek tűnt a síkság látványa. Este 9 óra körül érkeztünk meg Kecskemétre.

Csodálatos volt ez a hét, egy életre szóló élmény! Nemcsak a pihenés jótékony hatását érezzük, hanem hogy lelkileg is megerősített minket ez az út. Olyan hívő emberekkel találkoztunk, akiknél a hit és a magyarságtudat szorosan összekapcsolódik, összefonódik, nem létezik az egyik a másik nélkül. Ez náluk természetes, és jó lenne, ha mindenhol így lenne. Rendkívüli volt! Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik ezt lehetővé és élvezhetővé tették számunkra, és Vass Ernő tanár úrnak, aki szüleink helyett édesapánk volt ezen az úton. Sosem fogjuk elfelejteni Nagyenyedet, Kónya Mária aligazgatónőt, a tájat, a sok nevetést, a lelki békét és az enyedi diákokat.

Erdős Henrietta 11.a